Written by Камелия Илиева
Wednesday, 06 March 2013 14:28

В Българския клуб – весело и многолюдно

На 2 март, в Прага, в Българския дом на „Америцка", бяха отпразнувани съвместно идването на Баба Марта и Националния празник на България. Инициативата е традиционна за Българския клуб, а тази година събра, изненадващо дори за организаторите, голям брой наши сънародници, желаещи да празнуват заедно. И като казвам голям брой – залата на Дневния клуб беше препълнена, заета беше част от ресторант „София", както и фоайето на бившия вече хотел. Така че – наистина многолюдно и наистина весело.

От отколешни времена сръчно усуканите бели и червени конци, които си подаряваме на 1 март, са символ на пожеланието ни за здраве и сила, на новото начало, на събуждащата се природа. Мартениците не липсваха и в Българския клуб, подготвени от ръководството и закичвани от госпожа Мариана Димитрова, заедно с момичета от Българското училище. Навсякъде се чуваха пожеланията: „Честита Баба Марта!", „Да сте живи и здрави!", звучеше българска народна музика.

Официалната част от програмата започна в 13 часа с встъпителни думи от господин Антон Стамболийски, председател на Пражкия клуб. Той поздрави присъстващите с Националния празник, като изтъкна, че в сърцата ни винаги трябва да има място за благодарност към Русия, защото помощта за поробеното ни Отечество идва не от Запад, а от Изток. Хиляди руски мъже са оставили костите си на наша земя, за да се сбъдне заветния идеал.

Пътят до историческата победа не е нито лек, нито кратък. За България той тръгва от далечните пожари на Чипровското въстание, но трябва да минат цели три века, за да може българската свобода да се яви пред света със своя платформа и със свое знаме, на което пишело: „Свобода или смърт”. От книгата на Паисий до дръвника на Батак и от хайдушките чети до четата на Ботев, тази свята и чиста свобода събира опит и сили, търсейки брод към бъдещето. Ето защо върху Сан-Стефанския мирен договор стои невидим и нейният подпис. Историческите документи разказват с какво вълнение страните подписват този договор, но и днес едва ли има българско сърце, което да остане безразлично.

С много емоция беше съпроводено словото на господин Христо Христов – дългогодишен член на Българския клуб. Той прочете и свое стихотворение, написано специално за Националния празник.

Тържеството продължи с почерпка, полята с българско вино, приятни разговори, музика, танци... Какво още? Елате на следващия празник и ще разберете сами!

